

Ny overrabbiner indsat

Ved en festgudstjeneste i synagogen i Krystalgade i København lørdag den 24. august blev Bent Lexner indsat som ny overrabbiner.

Den nye overrabbiner er 50 år og har de seneste år bl.a. haft ansvaret for religionsundervisningen af de 200 elever på den jødiske skole i København, Carolineskolen. Det job beholder han som overrabbiner. De seneste 20 år har Lexner virket som rabbiner ved synagogen i Krystalgade. I perioden 1971-76 fik han rabbineruddannelse i Israel.

Til spørgsmålet om den tiltagende sekularisering og assimilation blandt danske jøder fortæller han bl.a. i et interview i Kristeligt Dagblad (13. august), at hans familie lever ortodokst, og at hans børn er opdraget i en jødisk tradition, men nævner også, at færre og færre af Danmarks jøder er tilknyttet den traditionelle jødedom.

– Alligevel skal jeg være vældig forsigtig med at rejse kritik af mangel på sammenhæng mellem at kalde sig jøde og måden, man lever på. Masser af jøder her i landet føler sig i akkurat lige så god ret til at kalde sig jøder som

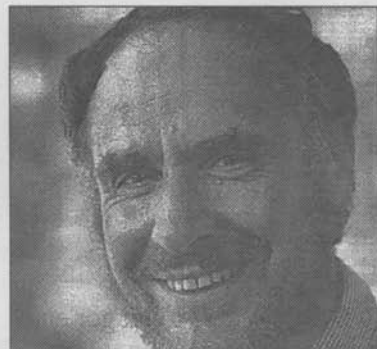
overrabbineren. Også selv om de ikke lever spor jødisk. Det har noget at gøre med skæbnefællesskab, med historie, kultur, Israel, familierelationer.

Men den nye overrabbiner fortsætter med at påpege, at sådanne jøder må forberede sig på, at i længden vil tilknytningen til jødedommen forsvinde. Hvis man ikke i praksis viser sine børn, at jødedommens ritualer og livsstil betyder noget for én, er det da ikke sært, at de vælger dem fra, siger han.

Lexner fortsætter: – Vi har haft en debat i vores menighedsblad om alt dette her. Og i et læserindlæg stod der, at jødernes assimilation med ikke-jødiske samfund har taget flere jøder end nazisterne! At resultatet i hvert fald er det samme: Færre jøder.

Kristeligt Dagblads journalist Kirsten Boas kommer også ind på spørgsmålet om, hvad Bent Lexner vil sige til unge danskere, der ønsker at konvertere til jødedommen. Lexner svarer bl.a.: »For mig er ønsket om religionsskifte næsten som at ønske sig køns-skifte.« Og han fortsætter:

– Jeg får 50-100 forespørgs-

Bent Lexner, fra 1. september ny overrabbiner i Danmark.

ler om året fra danskere, der ønsker at konvertere til jødedommen. Og kun et par stykker slipper igennem. Jeg ved godt, folk siger, at Melchior (Bent Melchior, afgående overrabbiner, red.) er flinkere i dette spørgsmål. Men her er jeg altså behård. Hvis den jødiske unge mand er rasende over, at hans kristne kæreste ikke kan få lov til at konvertere, siger jeg, at så skulle han have forelsket sig i en jødisk pige. At konvertere er ikke bare en formsag. De få, jeg giver tilladelse til, skal f.eks. gennemgå undervisning i årevis.

Bent Melchior takker af

– Når jeg ser ud over denne store forsamling, er jeg glad for at konstatere, at kirkens medlemmer er bedre end dens ledere. Det er vigtigt for os at vide, hvor vi har vores venner.

Med disse ord indledte overrabbiner Bent Melchior sin hilsen til den store forsamling af Israel-venner, der var mødt frem i Bethesda i København i marts 1988 for at markere 40-året for statens Israels oprettelse.

Overrabbiner Bent Melchior går nu som 67-årig på pension og glæder sig til at få tid til at løse nogle af de mange opgaver, som venter ham. Efter at have været anderrabbiner i synagogen i København fra 1963 blev han i 1970 overrabbiner. Han afløste sin far, Marcus Melchior, på denne post.

Bent Melchior har i de mange år, han har været det jødiske samfunds åndelige leder i Danmark, også været en flittig foredragsholder ved

sognemøder og arrangementer rundt omkring i landet. Han har provokeret i og uden for jødiske cirkler, i indland såvel som udland, teologisk som politisk. Når han taler, taler han inciterende uden manuskript. Utallige er også de debatindlæg, der er kommet fra hans hånd – også om emner relateret til Israelsmission og messianske jøder. Det skal han ikke have utak for, selv om vi ikke er enige.

I *Jødisk Orientering* (juni/juli 1996) takker Bent

Melchior af – og taler ud – i et interview. Han kommer her bl.a. ind på spørgsmålet om blandede ægteskaber, jødisk mission og konvertering.

Melchior hævder, at der i den jødiske menighed slet ikke er så få unge fra blandede ægteskaber, »som er værdifulde elementer i vores menighed.«

– Det er klart, at hvor en person er født af en ikke-jødisk mor, skal der en konvertering til, men vi skal ikke gøre den konvertering vanskeligere end nødvendigt.

Melchior siger videre: – Vi har jo en livsform, som vi synes er dejlig. Vi har noget at byde på. Og når vi ikke missionerer, skyldes det, at den kristne verden på et givent tidspunkt forbød os det. Jødedommens oprindelse var missionsk, hvilket vi ikke altid slap heldigt fra. Jeg er ikke indstillet på, at vi skal være missionske, men vi skal heller ikke være indelukkede. Er der nogen, som er rodløse i deres religiøse forhold og søger til os og finder, at der i denne livsform er værdier for dem, så skal vi måske være mere åbne, end jeg selv har været i min tjenestetid.

Opsummerende hævder Bent Melchior: – Vi kan altså godt tage nye mennesker ind i vores kreds. Vi er blevet snydt ind imellem, der har været

dem, som har foregøglet en holdning, som bagefter ikke har vist sig at være der. Men i 9 af 10 tilfælde har jeg været stolt over at have været med til en konvertering. Og da er det jeg siger, at jeg måske har været for streng. Men i de konverteringer, som er foregået – som med de andre religiøse afgørelser – har jeg stort set altid været på linie med Bent Lexner.

Hævder den afgående overrabbiner Bent Melchior – som ikke vil kaste vrang på, at mennesker, der føler sig hjemløse i kirken, kan finde svar på deres religiøse søgen i jødedommen. Her kan det enkelte menneske tale direkte til sin Gud, siger han.

Kai Kjær-Hansen